

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk, društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Drzno žaljenje Slovencev.

Politični pandurji nemško-liberalnih kandi-
datov Seidl-Seederja, namreč „paverski kmet“
Wretzl, bistriški Formaher ali Seidl II. in nebodi-
gatrega črešnovski Soršak so seštenfali nek nem-
ški in tudi v Leitersperski slovenščini namazani
poziv do volilcev, v katerem so tako revno pri-
poročevali Seidl-Seederja, da sta morala propasti
obadva. Poziv je tako poln trepastih besed, očitnih
neresnic in neopravičenih napadov na Slovence,
da ga je nevoljen zavrgel vsak, kateri ni celó za-
teleban v nemški liberalizem. V njem pohlevnim
Slovenem prav grdo naši nemčurji kažejo svoje
ostudne zobe. Najprvle se zaganjajo v res mirni
in pametni poziv, kateri sta slovenska kandidata
Radaj-Fluher doposlala vsakemu volilcu, ter se
spodtikajo nad tem, da sta Slovenca za „mir in
spravo med nemškim in slovenskim ljudstvom“.
Temu spodtikanju se ni čuditi. Vsaj kažejo zopet
ravno v tem spodtikanju, da nemčurji ljubega miru
ne trpijo. Dalje se spodtikajo nad tem, da sta
Radaj-Fluher „za verske šole na krščanski pod-
lagi“. To nam je zopet jako razumljivo in nov
dokaz, da so vsi liberalci v dnu svojega sreča več
ali manj neverni, za neverstvo zavzeti, nasprotniki
sv. Cerkve in Kristusa!

Pred solncem zamore človek oči zakriti, ali
celó jegovemu uplivu ognite se, tega pa ne more.
Jednako je z resnico. Naposled le prodere in zma-
guje. Radaj-Fluher pravita, da so šole zadnji čas
predrage in vendar ne boljše, ampak mnogič sla-
bejšje postale. Prvo je tako očivestno, da so res-
nico celó nemčurski liberalci priznali rekoč: res,
šole so drage, da ne moremo več žrtvovati! No,
ljubi nemčurji, sedaj že sami sprevidite, da slo-
venski klerikalei itd. vendar včasih resnico za-
denemo. Da še pa tajite slabe uspehe v novih
dragih šolah, to nič ne dene. Vsaj vemo, da tudi
to dobro sprevidite sami, le preveč sram še vas
je, to očitno priznati in ker bi drugače Seidla-
Seederja ne mogli volilec prav priporočiti. Kajti
prvi je pomagal izdelovati nove šolske postave,

drugi pa je po teh postal predsednik 3 okrajnih
šolskih svetov! Druga resnica, katero nemčurji
tudi priznavajo, zadeva naše močno shujšano go-
spodarstveno stanje. Pravijo: res, vse leze rakovo
pot, blagostanje gine povsod, tudi pri kmetskih
ljudih. Dobro, ali ni dobro, da ovo žalostno pri-
kazen zagovarjajo z slabimi letinami. Ne letine
niso toliko krive, ampak neumni liberalni gospo-
darski nauki in napačne naprave, ki so na ne-
srečo Avstrije po liberalnih poslancih zavlada-
le. Dobre letine bi denarno sleparstvo ali tako ime-
novani „krah“ le še dalje časa pospeševale in
spametovanje ljudi branile. In če so res slabe
letine od l. 1870—77. vsemu krive, zakaj pa libe-
ralni poslanci niso na to ozira vzeli, zakaj niso
dač znižali, zakaj so jih še le grozno povišavali
in na primer samo pri malih šolah na Štajerskem
stroške od 200.000 fl. napeli do 1.600.000 fl.?
Tako so delali liberalni poslanci! In zato rečemo,
da po tem takem stare liberalne poslance zopet
priporočevati zamorejo le politični bebeci, zaslep-
ljeni hlapeci in robj liberalne stranke!

Mnogo smejali smo se slovenski volilci, ko
smo zvedeli, da nam nemčurji očitajo, kako ho-
čemo vse Nemce potrebiti ali požreti in da Radaj-
Fluher noč in dan tuhtata, kako bi zeleno Štajer-
sko raztrgala! Nemcev je mnogo med nami, ki so
daleč, celó iz „Švabskega“, k nam prišli in, ka-
kor vidimo, se prav dobro pri nas počutijo in
bogatiijo! Tudi ni nič slišati, da bi Slovenci ko-
vega Nemca pri nas bili že požrli in mu kruh vzeli,
pač pa vemo, kako so nemčurji Slovence, na pr.
Šumana in Pajka, že iz domovine potiskavali. V
tej reči smete nemčurji prav tiho djati, sicer vam
lahko Slovenci reči pod nos postavimo, da bode-
te dosti imeli. Le prepohlevni smo Slovenci, to je
resnica. Noben narod ni tako potrpežljiv proti
tujcem, kakor ravno slovenski! Kako pa bodeta
Radaj-Fluher trgala in česala Štajersko, tega še
si menda nemčurji prav domisliti ne morejo? Tudi
je čudno, kako nam liberalci kaj takega očitajo,
ker vsi dobro vemo, kako so jihovi poslanci Šta-
jerskej pobrali mnogo pravice in še celo cesarstvo

razklali na dvoje in upeljali nesrečni — dualizem? Naposled pa še nemčurji v svojem pozivu kažejo prav ostudno turkoljubje ter obžalujejo, da je avstrijska vojska šla v Bosno in Hercegovino ubogih tlačenih kristijanov rešit iz rok strahovitih turških divjakov. Svitli cesar sami so blagodušno ukazali našej vojski marširati na Turško, liberalni Wretzl in jegovi pristaši pa to obžalujejo — in še celo predrzno resnici v oči bijejo. Pravijo namreč: da so se bosenski in hercegovinski kristijani in Slovani zvezali z mohamedani in se tako sedaj borijo zoper avstrijske, štajerske vojake. Ni res. Kajti bolj, kakor 1 milijon kristijanov je predlanskim in lani pred divjim Turkom k nam pribežalo, da smo jih morali na državne stroške prekrbovati in tako potrošili okoli 7 milijonov. Doma ostali kristijani so pa komaj čakali, da so naši junaški vojaki prišli in jih strašnega jarma rešili. Kdor tedaj ljudem drugače pravi, ta ali nič ne vé ali pa nalašč neresnico govori! To so naši volilci tudi brž spoznali. Vsak je bil razžaljen in tem odločniše na tak način od nemčurjev priporočena kandidata Seidl-Seederja zvrغل!

Cerkvene zadeve.

Novih bogoslovcev bilo je letos v Mariborsko duhovščino sprejetih 5 gospodov. Začetek 1. okt.

Občni zbor za Slomščekov spomenik se je vršil 23. septembra po objavljenem in razposlanem povabilu in načrtu. Zbrani gospodje so poročilo ožjega odbora vzeli na znanje in odbornikom izrekli svoje priznanje in zahvalo za srečno dokončano večletno, težavno in truda polno delovanje, posebič se je pa še priznala zahvala g. kanoniku Glaserju, arhitektu Hartelnu, župniku Davorinu Trstenjaku in dr. Janezu Bleiweissu. G. Zajcu v Ljubljani so dovolili 50 fl. nagrade, g. Lendovškemu pa odpisali dolg 200 fl. in stolneji cerkvi dali 10 fl. za nakup muzikalij. Ostalo je še denarjev 763 fl. 46 kr., 3 cekini in $\frac{1}{4}$ Napoleon. Zastran teh denarjev se je sklenilo 1) tretjino izročiti župnijskemu uradu stolne cerkve v Mariboru, kateremu se je tudi spomenik v last in varstvo izročil, proti temu, da skrbi za ohranitev spomenikov, 2) drugo tretjino pustiti Mariborskej čitalnici in 3) tretjo dati g. Mih. Lendovškemu za nadaljšnjo zbiranje, uredovanje in izdavanje Slomščekovih spisov! Ožji odbor se razdruži brž ko izvoljena pregledovalca računov, č. g. dekan Rožanc in g. profesor Majciger, svojo nalogo izpolnita. Občnemu zboru je sledela živahna beseda in veselica z petjem in godbo v čitalnici. Natančniše poročilo se bo začelo prihodnjič v „Slov. Gosp.“ tiskati kot donesek k zgodovini 13letnega stavljenja Slomščekovih spomenikov.

Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1878 so razposlane; družbenik dobil je po 6 lepih in koristnih knjig, vse za 1 fl. namreč 1. koledar za l. 1879. 2. Potovanje v Rim, jako zanimivo knjigo

nam je kot izvrsten kašipot romarjem v mesto sv. Očeta spisal naš štajerski rojak, g. Jakob Gomilšak; knjiga nam jako ugaja; 3. Občne zgodovine, katero spisuje g. Staré, V. snopič; 4. Umni sadje-rejec, spisal g. Kuralt, med vsemi slovenskimi knjigami te vrste do sedaj najboljša in smemo pisatelju pa tudi družbi sv. Mohorja za njo prav hvaležni biti; knjiga je uredena z 7 podobami; 5. Slovenske večernice; 6. Slovenski Goffine ali razlaganje cerkvenega leta. Za drugo leto se pripravljaja zopet 6 knjig, med njimi „Spisovnik za Slovence“ zaželjena in potrebna knjiga, posebno slovenskim županom, uradnikom itd., ki hočejo slovenski dopisovati raznim uradom itd. Domoljube nujno opozorujemo na to knjigo, da jo ljudstvu naznanijo in zarad nje k vstopu v družbo sv. Mohorja nagovarjajo!

Novo delo domače cerkvene umetnosti. G. Ivan Franke, slikar v Ljubljani, je izdelal in poslal za kapelo dijaškega semenišča Maksimilijanum-Viktorinum v Mariboru naročeno podobo Device Marije čistega spočetja. Ko je podoba bila pred 14. dnevi v Ljubljani nekaj časa izpostavljena, pohvalili so jo vsi ljubljanski listi, in drugače tudi mi ne moremo, kajti podoba je res po osnovi in izpeljavi krasno delo, s katerim se je g. Franke povzdignil med prve slovenske slikarje. — Marija na pol klečeča na zemeljski krogli, katero ovija peklenska kača in polumesec, ima na prsih roki sklenjeni in je vsa zamaknena in zamišljena v neskončno milost božjo, katero predstavljajo žarki z neba, ki Marijo obsevajo. Na vsaki strani Marije klečita angeljca, čijih eden jej nasproti drži venec cvetlic, rudečih, modrih in belih — ljubezen, ponižnost in čistost predstavljajočih —, drugi pa drži gledalcu nasproti lilijo ter tako rekoč med podobo in gledalcem posreduje. Osnovo je g. Franke z ozirom na namen podobe po svojem prav srečno izumil in z veliko marljivostjo tako nežno in lepo izdelal, da se podoba vedno lepša zdi, čim dolže jo gledamo. Ker g. Franke tudi cene ne pretira, moremo ga pač z dobro vestjo priporočiti vsem, ki kake podobe potrebujejo. Zakaj bi svoj denar pošiljali v tuje dežele in mesta za reči, ktere tako lepe, če ne lepše, še ceneje doma dobimo. Slišimo, da namerava umetnik našo podobo na baker radirati in potem v tisk dati. To je prav srečna misel, ker si tako za nizko ceno lahko vsak lepo podobo omisli.

Za dijaško semenišče Maksimilijanum-Viktorinum so za letos 1878/79 sprejeti: Dajčman Konrad od sv. Marjete na Pesnici; Birkmayer Bogomir iz Konjice, Kraner Jožef od sv. Benedikta v Slov. goricah, Lah Franc iz Pilštajna, Leutschacher Benedikt iz Slov. Gradca, Matjašič Franc od sv. Lovrenca v Slov. goricah, Medved Anton z Rajhenburga, Miklave Janez z Ribnice, Moravec Franc od Velike nedelje, Ogrizek Franc od sv. Križa pri Slatini, Razlag Andrej iz Kamnika, Šuta Alois od sv. Bolfanga pri Bišu, Vrbnjak Oton od

sv. Miklauža, Urban Alois iz Vubreda, Vreže Janez iz Šmarja; Arzenšek Alois iz Stranic, Atteneder Jožef od sv. Martina pri Slov. Gradcu, Babšek Alois iz Studenic, Barle Jožef iz Slov. Gradea, Glaser Janez iz Puščave, Kocuvan Janez iz Loke pri Zidanem mostu, Sova Franc od Velike nedelje, Šumenjak Martin od Ljutomera, Vrečko Franc iz Prevorja; Čížek Jožef iz Pilštajna, Herič Janez od Ljutomera, Pečnik Jožef iz Koprivnice, Pivec Ropert iz Hoč, Simonič Franc od sv. Vrbanu pri Ptuju, Tikvič Janez od sv. Lovrenca v Slov. goricah; Kaučič Jakob od sv. Petra pri Radgoni, Keček Andrej od Ormuža, Mihalkovič Jožef od Ormuža, Perc Franc iz Prevorja, Šalobir Matevž iz Dobja; Frangež Bartolomej iz Framu, Korošec Franc od sv. Marka pod Ptujem, Kozodere Andrej od sv. Lovrenca na Dravskem polju, Toplak Janez od sv. Vrbanu pri Ptuju; Črnenšek Franc od Ptujске gore.

Gospodarske stvari.

Letno poročilo mariborske podružnice štirskega bučelorejskega društva.

Prvoletno delovanje mariborskega bučelorejskega društva se konča z tem, da se je postavil v vrtu tukajšnje c. k. pripravnice izgleden bučelnjak in se preskrbel s samimi Dzierzonci in z vsem potrebnim, novošegnim orodjem. Se vé, da je to mlademu društvu mnogo truda, še več potroškov prizadjalo. Naj bi se pa P. T. občinstvo o denarnem gospodarstvu, kakor tudi o resnem in poštenem prizadevanju odbornikov, blagi namen društva vsestransko doseči, prepričalo, sledi denarničarjevo poročilo, ki se lahko pri denarničarju samem, g. Bancalari-tu (Morič & Comp. v graškem predmestju) osebno pogleda.

Dohodki leta 1877. 28 udov à 1 fl. 28 fl. 2 uda à 2 fl. 4 fl. Potroški: 32 fl. Za razglašenje po časnikih 10 fl. 62 kr., ostane 21 fl. 38 kr. Dohodki l. 1878 do konca aprila: 57 udov à 1 fl. 57 fl. 16 udov à 2 fl. 32 fl. 3 udje à 3 fl. 9 fl. 1 ud 5 fl., 1 ud 10 fl. skupaj 134 fl. 38 kr. Potroški: Bučelnjak 31 fl. 50 kr. 7 panjev z dvema stenama à 5 fl. 35 fl. 3 priprosti panji à 3 fl. 9 fl. 1 medmetalnica 5 fl. razno leseno orodje 2 fl. 60 kr. bučelna ljudstva 14 fl. 50 kr., železno orodje 5 fl. društvene zapisne bukvice 1 fl. 40 kr. društveni pečat 5 fl., semena medunosnih rastlin 2 fl. 77 kr. za koleke in prepisavanje 6 fl. 63 kr., društvenemu slugi 5 fl. 40 kr., vrtnarju in najemnikom 6 fl. 90 kr. skupaj 130 fl. 70 kr. Dasiravno so potroški za vstanovljenje izglednega bučelnjaka veliki bili, se je vendar društveno premoženje že koncem aprila do 150 fl. povzdignilo in sicer zato, ker imajo Dzierzonovi panji večo vrednost od drugih. To bi se pa brez obilne podpore nekterih blagih dobrotnikov nikakor ne bilo zgodilo, zato naj se tukaj vsem onim, ki so društvo bodi si z denarjem, ali z bučelnimi panji, bodi si z drugim orodjem pod-

pirali, presrečna hvala izreče. Z izglednim bučelnjakom pa so se pglavitni pogoji izvršili, po katerih društvo blagodejno in vspesno dalje postopati zamore. To slednje se bo zgodilo z tem, da se bodo posebno izvrstni Dzierzonci pri ljudskih šolah naših dveh okrajev razpostavili, da se bo bučeloreja med ljudstvom po javnih razstavah, kakor tudi z podukom v popotovalnih zborih pospeševala. Pričakujemo torej in prosimo, da se število naših prijateljev in podpiralcev ne bo samo ohranilo, nego tudi obilno pomnožilo, ker le tako zamoremo bučelorejo v naši zares blagoslovljeni domovini do one stopnje povzdigniti, na kateri že stoji v sosednih naših slovenskih pokrajinah. Prečastiti duhovščini in vsem gospodom učiteljem naših vseh okrajev izrekamo še posebno hvalo za poslano nam statistična poročila, kakor tudi za trud, kojega so imeli z priporočbo društva, ter jih uljudno prosimo, da tudi zanaprej v tem zmišlu za blagor društva in našega ljudstva sodelovati blagovolijo.

Maribor meseca septembra 1878.

Dr. Filip Trč, predsednik. H. Bancalari, denarničar.

M. Kako ušivim ovcam uši pregnati. Le težko in ne z gotovim vspehom se da imenovani mrčes ovcam pregnati, zlasti če imajo že dolgo in gosto volno. Marsikteri pomočki se nasvetujejo, ali niso vsi brez vse nevarnosti za zdravje in življenje ovac. Najboljši pomoček zoper to nadležno in tudi zdravju in veseli rasti živinčet sovražno mrčesje je in ostane še vedno tobakova voda. V ti vodi se živali tako kopljejo, da se celo truplo znak t. j. hrbet navzdol v vodo pomoči, samo glava ostane nad vodo. Tako se vsaka žival 1—2 minut v vodi podrži. Glava se živalim samo z tobakovo vodo dobro izpira. Ko skopane živali iz vode pridejo, se jim volna trdno izžeme. Za rečeno tobakovo vodo se vzame 1 del navadnega tobaka in 25 delov vode. Tako močna voda tobakova še zlasti ovcam ni škodljiva, ki jo izmed vseh domačih živali še najbolj prenesejo. Neprevidno rabljena more pa živalim tudi škodljiva postati. Važno je tudi, da se ovce dobro krmijo, ker skušnja uči, da slabo rejena žival je temu mrčesju bolj podvržena, ko krepko rejena.

M. Kako spoznati, kdaj je bil kateri les posekan. Da je les meseca decembra, januarja, februarja, sploh po zimi posekan trpežniši od onega, ki so ga poleti v polnem soku podrt, to je znana pa tudi popolnoma dokazana stvar. Da se pa kupec lesa prepriča, ali je bil ponujen les po zimi ali pa leti posekan, za to mu služi jodova raztoplina (Jodlösung). Z to raztoplino se namreč les na prerezkah nekoliko pomoči. V zimi posekan les kaže strženove žarke črnomodre na žoltem dnu, spomladi posekan les pa postane prek in prek žolt.

M. Ali je hasnovito živim goskam trikrat poleti perje popukati? Skušnja je pokazala, da dobiček na perju po trikratnem pukanju gosek, ki

60—80 gramov teži in 20—30 kr. vrže, ne stoji v nobeni razmeri k hrani, katero goske potrebujejo, da toliko perja zaredijo. 15 gramov perja je toliko, kolikor 1 kilo mesa in masti. Neopukane goske dajejo znatno več mesa in maščobe in ravno toliko perja, kadar se zakoljejo. Navada toraj živim goskam med letom perje pukati ni hasnovita. Naj jo todaj gospodinje popustijo!

Vse posneme vredno. „Novice“ od 7. avgusta poročajo, „da je odbor družbe kmetijske krajske vslišal prošnjo g. Japelna, učitelja v Šenčurju poleg Kranja, ki je po svoji šolski mladini letos dal 90.950 škodljivih metuljev nabrati, ter se mu je dalo 15 gld., da jih obrne za darila pridni mladini“. Da bi se pač ta izgled drugod tudi posnemal in od poklicane strani z darili podpiral. Kmalo bi bilo manj škodljivega mrčesja, v deželi pa lepših in obilnejših sadnih pridelkov pa tudi več kaj pod palcem.

Plesnivi in nesnažni sodi, pučeli se po naj novejših skušnjah dajo najbolje na sledeči način osnažiti: Poklaknejo se dobro z vodo, v kateri se je nekaj sode raztopilo. Na to se nalijejo z vodo, ktera se je z solno kislino do dobrega okisala in se pusté po dva do tri dni stati. Slednjič se še enkrat z čisto vodo dobro poplaknejo.

Sejmovi. 28. sept. sv. Lenart v Slov. gor. 30. sept. Arvež, Vransko, Konjice, sv. Lovčenc na Dravskem polji, Mahrenberg, Šoštanj, Veržej; 4. oktobra Artiče, Jurklošter, sv. Lenart v Slov. gor. Žavec, Schwanberg; 5. okt. Kostrivnica, Tilmitsch.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Premiranje konj, dirke, razstava goveje živine.) V soboto 14. t. m. bilo je pri nas premiranje konj, in sicer prvokrat, ki ga je izpeljalo „štajersko konjerejsko društvo“. Državna podpora je izostala, ker pomanjkuje denarjev. Zavaljo slabega vremena ni bilo veliko kobil, žrebic in žrebet videti, za to pa so bile vse izbrane in komisija je bila jako zadovoljna. Pred ko so se premije razdelile, izjavil je g. predsednik konjerejskega društva, pl. grof H. Attems, svojo misel rekoč, da nekateri posestniki še zmiraj mehkužijo svoje konje z tem, da je preveč krmijo, pa malo puščajo na zrak. Konj, ki je v hlevu zapret, postane debel, vidi se jako lep, ostane pa pri tem slab in ne zdrži nobenih težah; mišice in kopita ne morejo se tako razviti, kakor se zahteva. Takšni konj, ki je bil dolgo v hlevu zapret, skače in je vesel, kedar pride na zrak, in ni mogoče ga udržati, ker je rad da je prišel enkrat iz ječe vun. Zato bode dobro, da si tudi tiste občine, katere še nimajo ogradov za žrebeta, takšnih napravijo in mlade konje vsak dan, tudi pri grdem vremenu, po leti in po zimi eno ali dve uri v njih preganjajo. Kajti res je, konj, bodi lep kolikorkoli, če pa ima slabe noge, ni nič vreden;

takšen je samo za mesarja, če ga kupi. Dobro bode toraj, ako konjereji po totem nasvetu za svojo lastni hasek skrbijo!

V nedeljo po večernici smo videli na Cvenškem pašniku, kako naše kobile dirjajo; lepih kobil je bilo samo-le nekoliko, večina ni bila za oko, pa dobro so bežale. Vreme je bilo deževno in cesta, po kateri so morali dirkaljci se peljati, blatna, tedaj za dirke jako neugodna, pa vendar ste dovršili dve kobilii svojo pot 2080 sežnjev v 10 minutah 44 sek.; najslabejša kobila je porabila 13 min. 24 sek. Z tega se vidi, da naši dirkaljci napredujejo; kajti razloček med najboljšo in najslabejšo kobilom znaša samo 2 min. 40 sek. Ako bodo naši konjereji gledali na to, da njihova žrebeta dobijo, dobra, trdna kopita in močne noge in jih ne bodo krmili samo le za to, da bi bile debele, in jih ne bodo mehkužili, potem bomo pri dirkah kmalu videli, da razloček med najslabejšo in najboljšo kobilom bode znašal samo nekoliko sekund. To pa je dobro znamenje napredka. Tu zopet velja ovi nasvet: „konjereji vadite svoje konje, puščajte jih na zrak, da postanejo zdravi in močni“. Najzanimivejša in najživahnejša pa je bila razstava goveje živine v pondeljek 16. t. m. na jahališči v Ljutomeru. Od vseh strani so posestniki pripeljali svojo živino na ogled, in to jako lepo, da razstavina komisija sama ni pričakovala, da bi se toliko lepe živine prignalo. Celotujci so se čudili, kako je to mogoče, da bi imel Ljutomerski okraj tako lepo živino. Živinčet vseh skupaj na razstavi navzočih je bilo 189 glav, in sicer: 7 bikov za pleme, 12 enoletnih teličev, 70 krav, 75 telic in 25 telet. Izmed teh je bilo premiranih: 3 bike za pleme, 5 enoletnih teličev, 8 krav, 8 dveletnik in 5 enoletnih telic. Najlepši bik je bil g. M. Kotnika iz Radomerja, prvi enoletni telič g. M. Preloga iz Šalincec, najlepša krava g. Jos. Strasserja iz Braneka, najprva telica dveletna ravno tega, najlepša enoletna telica g. Dr. A. Ržiča iz Ljutomera. Razun tega so bili odlikovani posebno marljivi hlapeci in dekle, ki skrbijo za govejo živino in sicer: M. Hažekovič iz Ljutomera, Jos. Pregmurec iz Ljutomera, Uršula Koren iz Braneka, Margareta Lovrec iz Berkovec in Treza Klemenčič iz Ljutomera. Pri razstavi je govoril g. Kukovec o izreji in krmii goveje živine, razjasnilvi nekatero pomanjkljivosti, ki jih pri naši goveji živini vidimo, in v katerih se bode še posebno v totem listu pisalo*). Tukaj naj še omenim, da naš imenitni strokovnjak g. Dr. H. Klingan se je jako za našo razstavo zanimal in pregledavši stan naše goveje živine in pokazavši nekatero pomanjkljeje, dobro razsodbo o njej izrekel. Upamo toraj, da se bode razstava za govejo živino v našem okraju za naprej vsako leto ponavljala, in da marsikateri kmet in posestnik bode več skrbel za govejo živino, nego dozdej, ker ima večji hasek

*) Lepo prosimo! pošljite, za take važne reči ima „Slov. Gosp.“ vselej prostora! Ured.

od nje nego od drugih gospodarskih pridelkov, ki nimajo zdaj nobene vrednosti. Na zadnjič pa bi bilo želeti, da bi tudi drugi slovenski okraji začeli razstave goveje živine in pomagali si sami pomnoževati svoj blagostan! J. K.

Iz Ljubna. Kdor je že po gornji savinjski dolini potoval in dospel do Geršola v Rečički fari, je gotovo zapazil, kako se mu tam naenkrat veličastno cela košata Radoha, krasni hribi Lučke in Ljubenske fare pred oči postavijo. Iz visokega št. Primožkega hriba v Ljubenski fari pa mu nasproti zaleskeče sv. Primoža cerkva z svojim belim stolpom. Ta podružnica je bila l. 1481. sezidana in še tistega leta od ljubljanskega škofa Sigismunda posvečena. Toda l. 1716 je strela v njo udarila in njo požgala; št. Primožani so si jo že l. 1794 zopet pozidali. Od tega časa do l. 1874 je bila čisto zapuščena in bati se je že bilo, da bi se ne porušila. Pa l. 1873 k nam došli skrbni in za čast božjo vneti župnik č. g. Sternad so jo že drugo leto po svojem nastopu pričeli z pomočjo pobožnih Primožčanov, drugih farmanov, pa tudi Lučanov od zunaj in znotraj popravljati. Dali so nova okna vrezati, kor vzdigniti, zakristijo prizidati, novo streho na stolp in cerkvo djati. Znotraj je dobila cerkva nove orgle in vse 3 altarje, ktere nam je prav okusno izdelal slovenski podobar g. Andrej Cesar, spoštovani mozirski tržan, in to prav po nizki ceni. Komur je sv. Primož previsok, si tudi nižeje lahko njegovo delo ogleda. Četr ure od Ljubna je podružnica Rosulje. V tej cerkvi je g. Cesar krasno ponovil altar sv. Jožefa in ga nekoliko vzdignil, altarja sv. Jakoba in sv. Neže tudi prenovil in nove podobe njima naredil. Delo mojstra hvali! Cerkevna predstojništva! sezite po slovenskih umetnikih kakor je g. Cesar, kateri vam delo veliko boljše in cenejše naredijo, kakor pa tujei nemčurji in zagrizeni sovražniki naše vere!

Iz Maribora. Pretečeni pondeljek so obiskovali milostljivi knez in škof, spremljani od kanonika Kosarja, ranjene vojščake v tukajšnji Franc-Jožefovi kasarni. Preprijazno sprejeti od višjega zdravnika in postajnega komandanta so se pol drugo uro med ranjenimi mudili in mnoge izmed njih obdarovali. Občudovali so pri tolikem številu bolenikov, (nad 500) veliko snažnost po vseh prostorih, čisti zrak po izbah, in še najbolj snažnost pri posteljnem perilu in pri obvezih ranjenih udov. Vse je pričalo očetovsko ljubezen in vestno skrbljivost, s katero vojaški zdravniki z ranjenimi ravnajo, da jim bolečine po mogočnosti polajšajo. Se je pa pri ranjenih tudi videlo, s koliko hvaležnostjo so zdravnikom in onim dobrotnikom vdani, ki jim vseskozi hladilne in krepčalne jedi in pijače pošiljajo in med temi je v prvi vrsti tukajšnja katoliška gospejska družba. Spodbudljiva je tudi velika potrpežljivost ranjenih; vsak je zadovoljen in vesel, da je v tako dobri postrežbi. Edino to so tožili, da jih po noči gostokrat mučijo hude sanje. V sanjih namreč slišijo vseskozi pokanje

pušek, gromenje kanonov, vidijo naskok divjih Turkov, s kterimi imajo zdaj srečne, zdaj nesrečne boje. Zamolčati se tudi ne sme, da je višji vojaški zdravnik s posebno zahvalo v misel vzel tukajšnje mestne zdravnike: Mali, Leonhard in Rak, ki den na den neutrudljivi prihajajo in pri najtežavnejših operacijah pomagajo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi poslanci so 24. sept. v Gradcu začeli zborovati; deželni glavar je zopet znani Moric pl. Kaisersfeld-Blagotinšek, ki je pa slovenščino popolnem pozabil; kajti, ko je dr. Dominkuš pred njim zvestobo cesarju obljubil v slovenski besedi, mu je glavar odvrnil: das ver-steh' ich nicht, t. j. tega ne razumim. Dosti slabo, da človek, ki obeh deželnih jezikov zmožen biti neče, čast glavarstva sprejme. — V kranjskem zboru so Slovenci res kosmate in grde reči povedali, kako so nemčurji glase kupovali; ali liberalna večina je vse pogoltnila in brez srama odobrila volitve. Poslanec Svetec je rekel: „naše volitve so le borba zoper uradnike“. — Čehove so pri volitvah v velikem posestvu propali, kar je močno obžalovati; vendar izvoljeni česki poslanci v kmetskih in mestnih skupinah so vstopili v deželni zbor, česar uže 12 let niso storili; razprave bodo torej v Pragi živahne med Nemci in Čehi. — Finančni minister Depretis je zopet vzel 9 milijonov na posodo proti 5½%. Dolg se mora plačati v 32 letih. — Magjari sklicavajo taborje, kder zoper zasedenje Bosne in Hercegovine ugovarjajo in tirjajo, naj se naši vojaki pokličejo domov in deželi sultanu zopet izročite. No, tej magjarskej drznej želji se pa vendar ne bo ustreglo!? — Svitli cesar, potem cesarjevič, nadvojvoda Albreht in Karol Ludvik se podajo te dni na Tirolsko k velikim vojaškim vajam. Zastopnik Avstrije pri Angležih v Londonu, baron Beust, zgubi svojo tamošnjo službo in dobi drugo! Beust je imel letne plače 90.000 fl. in je torej samo kot poslanik zaslužil 700.000 fl. To je tudi nekaj!

Vnanje države. Rusi so zapustili Erzerum in okolico Carigrada; Todleben se je vrnil domov in general Skobeljev komandira v Adrijanopolnu. Črnogorci prosijo Srbe na pomoč proti Arbanasom. Italijani so vse planinske bataljone sklicali pod orožje in jih postavili kraj avstrijske meje. Francoski vodja republikancev pridga boj in popolno uničenje kat. Cerkve na Francoskem; pravijo, da bo ta stekli nevernik in jud postal predsednik republike po odstopu generala Mak-Mahona. — Angleži so hotli veliko poslanstvo iz Indije napotiti k Šir-Ali-tu, vladarju Afganistanskemu; ta pa jih ni pustil v deželo, kar je Angleže tako razžalilo, da hočejo boj pričeti. Šir-Ali je prijatelj Rusov.

Bosna in Hercegovina. Strah še največ zda pri divjakih. Odkar ulovljenih upornikov ne odvažamo več kot jetnike, ampak jih kot tolovaje

streljamo in vesimo, in odkar je dovolj vojske bilo generalu Filipoviču doposlane, vrši se zasedenje Bosne urno in brez znatnih zgub. Tako je general Jovanovič od 11.—20. sept. z vojsko preiskal celo Hercegovino od Mostara do Bileka in Trebinja, povsod je nastaval cesarskih gosposk in begunce v očetnjavo nazaj poklical. Silovito vzetje Bihača je v tem kotu Bosne tako prestrašilo mohamedance, da se povsod pokoravajo našim in orožje polagajo. Sijajno delo je pa general Filipovič dognal v izhodnem delu Bosne; tako lepo in bistroumno je začel 19. 20. in 21. sept. od vseh strani grabiti, da sta general Bienert in Szapary 21. vzela Tuzlo in ondi avstrijsko zastavo razvila, gm. Vudič zasel Bjelino in zaplenil več kanonov; sedaj mahajo ti 3 generali proti Zvorniku in Višegradu. Ali tukaj Turkom že pri Rogatici zapira pot general Veščej, ki je pri Senkoviču na izhodu od Sarajeva vstaše tako grozno pobil, da jih je palo 500 mrtvih in okoli 1000 ranjenih. Naših je bilo 400 mrtvih in ranjenih. Sedaj je še samo Zvornik, Višegrad in Livno v turških rokah. Železnico od Dalje v Vinkovce, Brod, Vranduk in Sjenico delajo urno in že na večih mestih polagajo šinje!

Za poduk in kratek čas.

Arbanaška zveza mohamedancev.

Nemški in magjarski Turki še vedno ljudem prežvekavljajo noro pravljico, kako se baje celó turški kristijani borijo in bijejo zoper nas. To je kosmata laž. Večina turških kristijanov niti doma ni v Bosni in Hercegovini, marveč je pred mohamedanskimi divjaki uže lani in predlanskim črez mejo k nam pribežala. Drugi kristijani, katoliški pa tudi pravoslavni, so se ali našim vojakom pridružili ali pa, kder jim še to ni bilo mogoče, v planine poskrili. Proti nam se vojskuje le mohamedansko plemstvo v Bosni in Hercegovini; podpira jih pa skrivoma turški sultan, Anglež in Italijan, deloma tudi Poljak in Magjar, očitno pa divji Arnaut ali Albanec. Turški sultan nam ni napovedal očitne vojske; tega se ni upal storiti. Marveč je na skrivnem dal toliko težav, zaprek in upora proti naši vojski v Bosni in Hercegovini pripraviti, kolikor je le mogel. Mohamedanski popi so pridgali „sveti boj“ zoper kristijane, turški oficirji so zbirali črno vojsko in jej izročili vse trdnjave, Angleži pa so pošiljali pušek, kanonov in streliva. Naši oficirji se močno čudijo množini vojne sprave, katere je vsako mesto natlačeno. General Filipovič je izrekel pomenljive besede: „vsa Bosna in Hercegovina je velik arsenal (orožnica)“. Samo v Sarajevu so naši zaplenili več milijonov patron za najnovejše angleške puške. Našim je že večkrat streliva zmanjkalo, upornikom pa še nikder ne. Vendar vkljub temu jih bo naša hrabra vojska kmalu povsod premagala; Herce-

govina je že Turkov potrebljena, sedaj pa jih brišejo iz Livna in iz kota med Dobojem, Zvornikom, Višegradom in Fočo. Ni dvombe, da jih bodo tudi tukaj potrebili; kajti že sedaj mnogi beže pred nami črez Drino v Srbijo ali brusijo pete tje dolji proti Novej Varoši, Sjenici, Novem-pazarju, Mitrovici in do Kosovega polja. Ali tukaj bodo naši vojaki, če se res kedaj tje zaženejo, trčili na novega nič manje divjega sovražnika, kakor je bosenski mohamedanec; ti novi sovražniki so mohamedanski Albanci ali Arbanasi, kakor jim Srbi pravijo. Sami se imenujejo: Škipetarji t. j. pečevniki.

Arbanasi so celó posebno ljudstvo v Evropi. Nikder nimajo bratov. Celó osamljeni so in govoriijo jezik, kakoršnega nikder drugod najti ni. Pravijo, da so več 100 let pred Kristom prišli od Kavkaza in se naselili v nekdanjem Epiru, Tesaliji in Macedoniji. Sedaj prebivajo na 670 □ milij velikem kosu zemlje, ki sega od Črnogore in Kosovega polja dalje proti jugu globoko v Tesalijo in Epir med Ohridskim jezerom in Jadranskim morjem. Nekaj časa so bili podložni rimskim, poznej greškimi cesarjem, in so po smrti svojega junaškega kralja Jurija Kastrijotiča Škenderberga morali pokoravati se turškemu sultanu. Velika nesreča bila je snažnemu ljudstvu, da se je dobra polovica Kristu izneverila in pomohamedanila ter postala sila močna podpora turškemu cesarstvu. Vse ljudstvo šteje kakih 1,300.000 duš in razpada v dva velika roda. Prvi rod, ki stanuje v sosesi z Srbi, so Gegi, drugi rod pa, ki prebiva blizu Grkov, so Toski. Vsak rod pa, Gegi ravno tako, kakor Toski, je po veri razklan. Večina Gegov se drži katoliške vere, menjšina je mohamedanska med tem ko večina Toskov časti Mohameda in le menjšina pripada pravoslavnej ali pa katoliškej Cerkvi. Pokrajine, kder so nekdanj Srbi prebivali, namreč na Kosovem polji, okoli Prištine, Prizrena, Djakove in Peči, so zasedli Arbanasi, ko so se Srbi pod Černojevičem izselili bili na Oggersko in v Banat. Ker pa Srbi vedno strežejo zgubljene ove pokrajine, ki v srbski zgodovini najbolj slovijo, zopet pridobiti, zavladalo je nepopisljivo sovraštvo med sosednima narodoma. Sovraštvo je toliko, da celó katoliški Arbanasi pogosto in radi z Turkom potegnejo, kedar zamorejo Srbom kako nevoljo pripraviti. Še hujši sovražniki Srbom so pa mohamedanski Arbanasi.

Turški sultan bil je lani in letos strašno tepen; Rusi so mu stali pred Carigradom, jegovemu cesarstvu je žugal gotov pogin; toda Angleži in jihovi evropski prijatelji in turkoljubi so Turka še enkrat rešili in ruskega carja prisilili, da je privolil v mir. Pogodbe miru bile so za Turka hude in britke, vendar pogina se je le otel. Sedaj pa še kljubuje podpisanim pogodbam in zabranuje djansko izvršenje njihovo, kder in kakor le more. Takó je delal v Armeniji in tudi v Bolgariji, enako je postopal v Bosni in Hercegovini. Povsod je

naščuval mohamedance, naj se pogodbam miru ustavljajo, naj se orožajo zoper kristijane. Mohamedanci so ta glas le preveč dobro poslušali, najbolj pa v Albaniji. V Prizrenu so imeli velik zbor, kder so sklenili posebno: „arbanaska zveza“, ki skrbi za orožanje vseh mohamedancev. Izvolili so v ta namen 3 odbore; prvi ima svoj sedež v Prizrenu proti Srbom, Črnogorcem in Avstrijancem, če bi ti hotli prodirati do Mitrovice, drugi stoluje v Janini in pripravlja boj zoper Grke, tretji se pa nahaja v Solunu in podpira turške vstaše proti Rusom in Bolgarom v Rodopskih planinah. Turkoljubi lažejo, da ima arbanaska zveza že 130.000 mož na razpolaganje, ki so vsi dobro orožani z novimi Martini-puškami. Toliko jih gotovo ni, vendar vsakako jih mora mnogo tisoč na nogah biti. Dalje nam je še pomisliti, da stoji ondi mnogo turške redne vojske, ki itak z vstaši potegne, če pride do boja. Na Kosovem polji delajo Turki velik tabor; Mitrovica je z šancami obdana, isto tako tudi Novi-pazar, Sjenica, Nova Varoš. Najnovejše novice poročajo, da je arbanaska zveza odposlala 3000 mož Turkom v Podgorico na pomoč proti Črnogorcem, 15.000 mož pa v Fočo, Gorazdo in Višegrad proti avstrijskeji vojski. Pri takih okoliščinah bi res najbolj kazalo, ko bi se Srbi, Črnogorci, Bolgari in Rusi z nami porazumili in turško cesarstvo z arbanasko zvezo vred iz Evrope potrebili.

Smešničar 39. Ubog bolenik pride k vračniku, ki je ljudi brezplačno vračil. Naredi mu takoj potrebno vračilo in reče: „tu imate, vsako uro vzemite za eno kavino žličko polno in bo kmalu boljše“. Bolenik se ponižno zahvali pa še dostavi: dragi gospod, lepo prosim, naj še mi dajo uro in žličko, ker teh tudi nimam pri hiši!“

Fr. Š.

Razne stvari.

(*Nemčurja Nasko in Soršak*) četa volitev Radaj-Fluherjevo podreti in sta v Gradec naznanila, da so volilci Mlakar (?), Šerbelj in Razgoršek, potem Rataj, Rotner (?) in Marčič (?) glase kupovali in prodavali. Vložila sta tožbe pri sodniji. Iz tega ne bo nič: Mlakar v Hošnici potem Rotner in Marčič niti volilci niso, ostali 3 poštenjaki se pa bodo že vedeli braniti. Zoper dr. Šuca so nekateri ugovarjali zarad 2 volilcev, ki pa sta za g. Šmida glasovala. Nemčurji tedaj same jeze, da smo Slovenci zmagali, ne vedo, kaj delajo!

(*Spodnji Štajer*) je letos izredno z poslanci preskrbljen, 8 je narodnih Slovencev, Maribor ima dr. Duhača, Ptuj g. Kadata, Celje svojega dr. Nekermana, g. Pfrimer v Mariboru je izvoljen od trgovske zbornice, gg. Pauer, Hackelberg, Wurmbrand, Karneri, Lohninger in Moskon pa od velikih posestnikov.

(*Paverski kmet*) znani g. Wretzl bi bil rad plemstvo dobil. Nek g. Dewald mu obeča za 1000

gld. k plemstvu pomagati; Wretzl mu baje da par sto goldinarjev. Dewald vzeme denarje in zgine, g. Wretzl pa še čaka na plemstvo in premišljuje, kako priime bi si izvolil. No, kaj pa bi bilo z priimenom: Wretzl vitez plemeniti gospod Karlavski, vsaj ni bil brez zaslug, da je bil Brandstetter za poslanca izvoljen, ki sedaj sedi v znani Karlovi v Gradu!

(*92 zahvalnic*) spisal je g. kandidat Julius Seeder ter jih svojim volilcem doposlal; mož še nima dosti, da je pri volitvi za deželni zbor propal, bržčas bi še pri državnih volitvah rad dobil breco od — kmetov!

(*Gine*) hudo razsajajo po večih krajih slovenske Štajerske posebno po Savinjski dolini pa tudi po mariborskem okraju!

(*Obsojeni v Celju*) bili so požigalec Leopold Ostrožnik na žive dni v ječo, Anton Dolšak na 2 mesenca v ječo, ker se je pregrešil zoper javno nravnost, Marija Pogrenčič na 3 leta v ječo, ker je lastno dete umorila.

(*Vrli Podčeterčani*) so napravili tombolo in za ranjene vojake nabrali 101 fl. Slava in hvala!

(*Iz Starega trga*) dobili smo prepozno mičen dopis o slovesnosti, ki se je 17. sept. vršila jubilanu č. g. dekanu Brunnerju na čast; navzočih bilo je 39 duhovnikov. Prihodnjič več.

(*Iz Trsta*) se piše o veliki nesreči, ki je zadelo americko ladijo napolneno z petrolejem; blizu 3000 sodov se je užgalo in morali so gorečo ladijo brž na visoko morje potegniti, kder je zgorela; prihodnjič več!

(*Nemčurji*), ki so v Mariboru propali, se strašno jezijo in nadlegujejo slovenske volilce, zato bodemo take suroveže začeli v „Slov. Gosp.“ pozdravljati in krotiti, kakor si zaslužijo!

(*Prestavljeni so*) čč. gg. Jožef Zadavec za provizorja v Radvanje, Janez Stanjko k sv. Roprtu v Slov. gor., Juri Rubin v Šetale, Juri Žmavec v Lembah, Anton Šijanec v Kameo.

(*Celjske razstave predsednik*) prosi, naj nemudoma naznani vsak, ki hoče kaj razstaviti, drugače bo prepozno!

(*Denarničarstvo družbe duhovnikov*) je namesto odšedšega preč. g. Modrinjaka začasno prevzel preč. g. kanonik J. Orožen.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali čč. gg. Jan. Ferd. 33 fl. in Ostrožnik 12 fl. (Oba ustn. dopl.) Naprudnik 2 fl. letn. in Očgerl 1 fl. letn.

Loterijske številke:

V Trstu 21. septembra 1878: 23, 29, 10, 55, 86.
V Lincu „ „ 75, 53, 67, 23, 41.

Prihodnje srečkanje: 5. oktobra 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61.60 — Srebrna renta 63.30 — Zlata 22.20 — Akcije narodne banke 814 — Kreditne akcije 242 — 70Napoleon 9.29 — Ces. kr. cekini 5.47 — Srebro 100.05.

V najem se da hiša

ki ima 3 sobe, kuhinjo, klet, poleg je gospodarsko poslopje, vrt in nekaj polja; hiša je tik farne cerkve in je toraj primerna za drobno trgovino, toda brez krčme. — Več se izvé pismeno ali ustmeno pri cerkvenem predstojništvu na Polzeli, pošta: St. Peter bei Cilli. 1—2

Nadučiteljsko mesto

na čveterorazredni šoli v Ljutomeru s plačo od 700 fl. opravilno doklado od 100 fl. in odškodnino za stanovanje od 175 fl. se razpisuje.

Prosileci učilne sposobnosti v nemškem in slovenskem jeziku naj uložijo svoje prošnje po pravilnem potu do 2. oktobra t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,
dne 4. septembra 1878.

3—3

Predsednik: Premerstein.

Nekaj za šole.

P. n. krajnim šolskim svetom priporočujem škrižno platno (Schiefertuch) za velike šolske računarske table na stojalih. Takih računarskih tabel imajo uže v večih učilnicah, ker so prav praktične. Obrazci so pri meni na ogled!

Jožef Martinc

trgovec v Mariboru.

Za jesensko in zimsko obleko

priporočuje

JOŽEF BERGLEZ

trgovec z suknenim, vsakdanjim in modnim blagom

v **Mariboru**

na velikem trgu, na voglu stolne ulice, celó novo ravno kar iz Brna (Brünn) došlo blago za suknje in hlače, črni in barvani tuskini, tüfel, peruvijen, veliko zalogo razne oblečne robe, rips, flanel, lüster itd., vsakovrstne barhante, perkalje, višnjelarsko blago (Blaudruck), tkanine, platno; črni rips, kašemir, itd. — P. n. duhovščini priporočujem posebič svojo bogato zalogo težkega, pravega blaga za suknje in hlače, črnega pa tudi raznobarvanega.

Obrazcev pošljem brezplačno na dom!

Zarad nepričujočnosti dne 15. sept. t. l. izrekam tu najiskrenejši zahvalo čč. gg. duhovnikoma od sv. Križa pri Ljutomeru, g. Ostercu bogoslovcu, vsim domačim in sosednim farmanom za obilno vdeležitev pri pogrebu moje nepozabljive pokojne matere

Ane Bohanec,

katero v blagi spomin priporočuje vsim znancem njeni žalujoči edini sin

Ljubno dne 22. sept. 1878.

Ivan Bohanec
kaplan.

Lep prostoren in gospodski hram

kder so 40 let vračniki stanovali, se proda pri sv. Marjeti na Pesnici, 1 uro od Maribora ob okrajni cesti v št. Lenart celo blizu farne cerkve iz proste roke z lepim vrtom in, če se želi, tudi z njivami vred. Hram je zidan in z gospodarskim poslopjem v prav dobrem stanju ter je priličen za vsaktero podvzetje. Več pové lastnik

3—3

Dr. Kornfeld.

V Celju

so sadna drevesa na prodaj.

Podružnica kmetijske družbe v Celju je svoj sadni vrt leta 1876/77 opustila. Pri tej priložnosti sem tam kupil nad tisoč mladih požlahtnenih drevesc različnega sadja, ter v moj vrt presadil.

Ker so zdaj ta drevesca tako lepo porastla, da so za stalno presaditi nar primernejša, si dovoljujem p. n. občinstvo na prodajo teh upozoriti.

Pri tej priložnosti priporočam zalogo svojega specerijskega blaga, poljskih i vrtnih semenj, ververskih različnih del, vin v bout. iz kletij kneza Windischgrätza, kakor tudi premoga in apna na debelo in drobno, po nar nižji ceni.

Z pošteno postrežbo bodem dozdajno dvajsetletno zaupanje vedno hvaležno opravičil.

Z sem spoštovanjem

V Celju, 25. julija 1878.

3—4

F. Kapus.